

زندگینامه حضرت سید مرتضی (ع)

جدّ سادات

روستای دارالسیّاده سیّدان

حضرت سید مرتضی (ع) از نوادگان حضرت امام موسی بن جعفر (علیه السلام) ساکن روستای **سند (سندان)** در

حوالی **مدینه منوره** بوده اند.

حضرت سید مرتضی (ع) در سال ۴۹۵ هجری قمری به همراه خانواده و خویشاوندان خویش ، عازم زیارت حضرت

امام رضا (ع) می شوند. از مرزهای جنوبی ایران وارد و به محلی که اکنون روستای **دارالسیّاده سیّدان** نامیده می شود،

می رسند.

روستای دارالسیّاده سیّدان در بخش قهستان از توابع شهرستان درمیان در استان خراسان جنوبی واقع است.

حضرت سید مرتضی (ع) در سال آغاز سلطنت قطب الدین محمد خوارزمشاه به خراسان وارد شدند. در آن زمان، سفر کاروان های سادات حجاز به ایران برای زیارت حضرت امام رضا (ع) به صورت پنهانی و مخفیانه صورت می گرفت. از مستندات و تطبیق های تاریخی اینگونه استخراج می شود که در سال ورود **حضرت سید مرتضی (ع)** به منطقه، جنگی بر علیه قطب الدین محمد خوارزمشاه در خراسان به وقوع می پیوندد. این جنگ ویرانی و کشتار فجیعی بر جای گذاشت و شهرهای زیادی از خراسان را در معرض غارت و تاخت و تاز قرار داد. هیچ بعید نیست که **حضرت سید مرتضی (ع)** و کاروان همراه ایشان که از مدینه عازم طوس بوده اند، به طور ناخواسته در این جنگ گرفتار شده اند. به درستی معلوم نیست که کاروان زیارتی **حضرت سید مرتضی (ع)** در مسیر رفت به زیارت حضرت امام رضا (ع) دچار حادثه و حمله شده است یا در مسیر برگشت؟ هر دو شکل این قضیه می تواند امکانپذیر باشد. ولی شواهد قوی تر حاکی از آن است که کاروان زیارتی **حضرت سید مرتضی (ع)** به سرزمین طوس نرسیده است. و به همین دلیل به **حضرت سید مرتضی (ع)**، "**مسافر طوس**" لقب داده اند.

بخشی از کاروان همراه ایشان پس از زیارت حضرت امام رضا (ع) به مدینه برمی گردند. همسر و بخشی دیگر از فرزندان و خانواده ایشان پس از تدفین **حضرت سید مرتضی (ع)** ، در محل فعلی روستای دارالسیاده سیدان ساکن می شوند. بدین ترتیب و تا به امروز، نسل سادات در این منطقه گسترش می یابد.

حضرت سید ابراهیم رضا (ع) برادر **حضرت سید مرتضی (ع)** که در این سفر همراه ایشان بوده اند، نیز به سلامت به مدینه باز نمی گردند و در منطقه فعلی **روستای آبگرم از توابع بخش گزیک شهرستان درمیان استان خراسان جنوبی** از این دنیا رحلت کرده و در آن مکان به خاک سپرده می شوند.

حضرت سید مرتضی (ع) همچون جدشان حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) در نبردی خونین ، مظلومانه و وحشیانه به دست دشمنان اسلام به شهادت رسیدند و توسط کاروان همراه ایشان در منطقه فعلی روستای دارالسیاده سیدان به خاک سپرده شدند. طریقه به شهادت رسیدن **حضرت سید مرتضی (ع)** شباهت بسیاری به نحوه شهادت حضرت امام حسین (علیه السلام) دارد. **حضرت سید مرتضی (ع)** نیز همانند حضرت امام حسین (علیه السلام) هنگام شهادت، همسر و فرزندانشان را به همراه داشتند. **حضرت سید مرتضی (ع)** نیز همانند حضرت امام حسین (علیه السلام) تا آخرین قطره خون خود از حریم خانواده و اهل بیت شان (علیهم السلام) دفاع کردند.

پس از شهادت **حضرت سید مرتضی (ع)** و تدفین آن حضرت؛ همسر و بخشی از کاروان مدینه، ایشان را تنها نگذاردند. بر آستان مقدس ایشان ماندند و روزها، ماهها و سالها به عزاداری و نوحه سرایی پرداختند. به برکت حضور و اقامت خانواده و اهل بیت **حضرت سید مرتضی (ع)** بر آستان مقدس ایشان؛ نسل حضرت زهرا (س)، در آن منطقه تا به امروز گسترش یافت و نسل امویان و یزدیان و قاتلان حضرت **سید مرتضی (ع)** نابود گشت. منطقه ای که امروزه دارالسیاده سیدان نامیده می شود.

و براستی که روستای دارالسیاده سیدان، قطعه ای از شهر مدینه است.

نسل سادات این روستا می بایست در مدینه تداوم می یافت. ولی به واسطه حضور و تدفین **حضرت سید مرتضی (ع)** در این روستا، از دارالسیاده سیدان بوی بقیع و شهر مدینه پیامبر (ص) به مشام می رسد. گر چه **حضرت سید مرتضی (ع)** غریبانه در روستای دارالسیاده سیدان به خاک سپرده شدند ولی امروز، غربت واقعی در خود بقیع است.

همسر **حضرت سید مرتضی (ع)** پس از شهادت آن حضرت، تا سالها در کنار آستان مقدس ایشان در روستای دارالسیاده سیدان به زندگی ادامه دادند و دیگر به مدینه بازنگشتند. تا اینکه دعوت حق را لبیک گفته و از این دنیا رحلت کردند و در کنار مضجع شریف حضرت، به خاک سپرده شدند.

آنچه از خصوصیات فردی و شخصیتی **حضرت سید مرتضی (ع)** نسل به نسل تا به امروز منتقل شده است، بدین صورت است: **حضرت سید مرتضی (ع)** امامزاده ای قد بلند، چهار شانه، دارای صورتی گرد و بسیار سفید و نورانی بوده اند. موهای سر و صورت ایشان حنایی رنگ بوده است. چهره ایشان متبسم و اغلب اوقات دشداشه سفید و تمیز عربی بر تن داشته اند. **حضرت سید مرتضی (ع)** فقیهی دانشمند و دارای کرامات معنوی بوده اند.

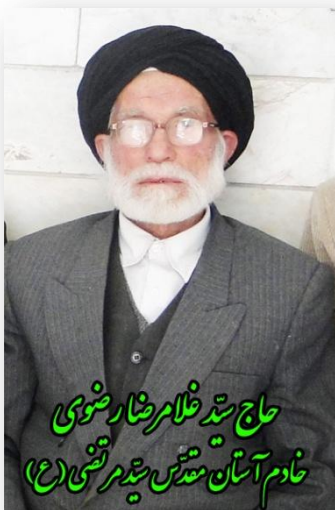
تا قبل از انقلاب شکوهمند اسلامی، این روستا "**سندادان**" نامیده می شد. واژه "**سندادان**" یادآور مردمیست که اصل و نسب شان به "**سند (سندان)**"، روستای سادات نشین حوالی مدینه باز می گردد و بر همین اساس در گذشته های دور، نام خانوادگی تمامی مردم این روستا "**سندادانی**" بوده است.

روستای "سندادان" پس از انقلاب اسلامی، به "دارالسیاده سیدان" تغییر نام یافت.

در طول سالیان متمادی؛ معجزات و کرامات متعددی از **آستان مقدس حضرت سید مرتضی (ع)** ساطع شده است.

در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی و در هنگام نصب ضریح فعلی **حضرت سید مرتضی (ع)**، پس از مقداری خاکبرداری به منظور نصب پایه های ضریح مطهر، به گفته شاهدان عینی بوی مشک و گلاب از درون مضجع شریف به مشام رسید.

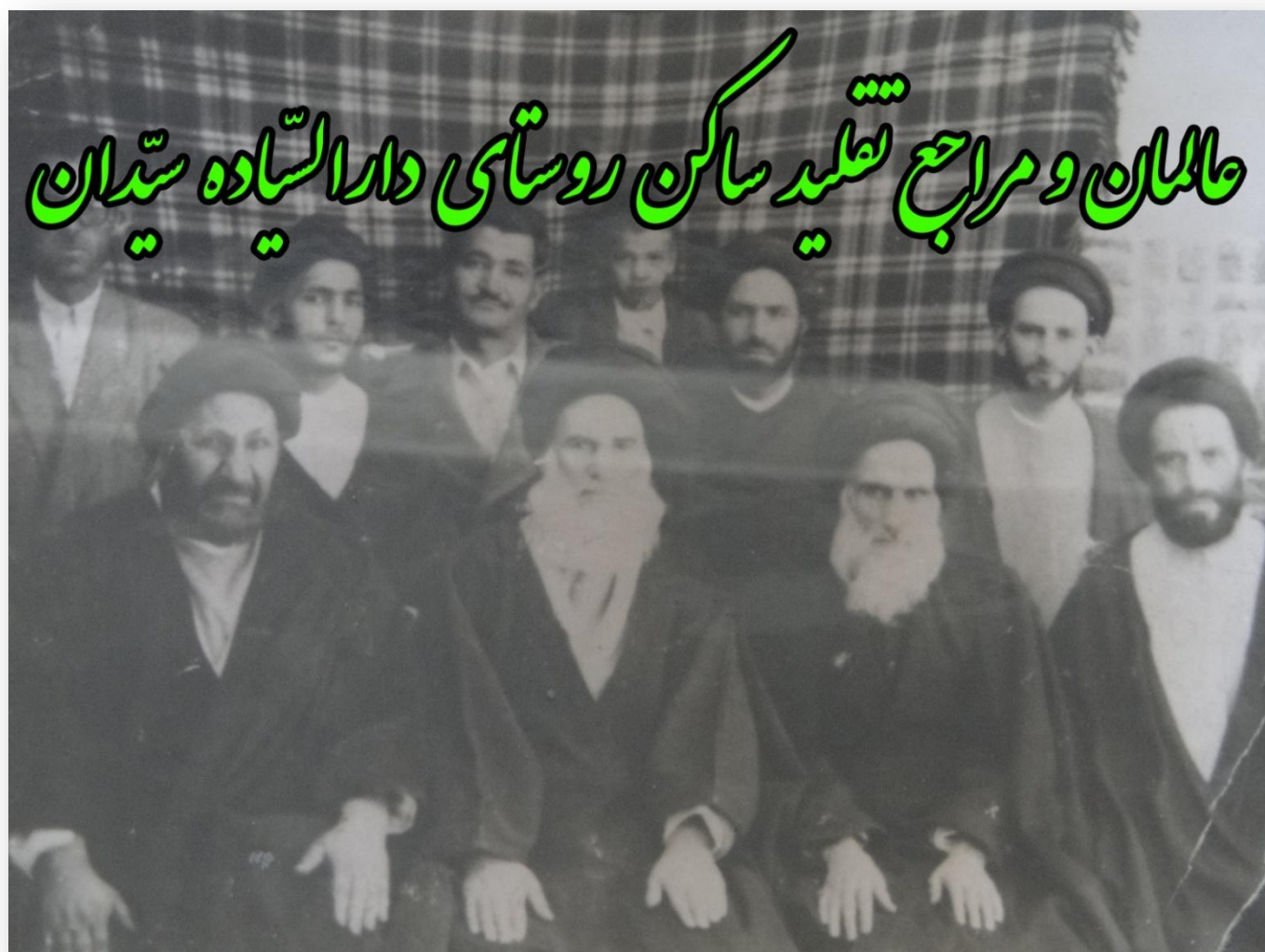

کلیددار فعلی بقعه **حضرت سید مرتضی (ع)** ، سید نورانی و جلیل القدر **حاج آقا سید غلامرضا رضوی** می باشند. این سید بزرگوار با سنّ بیش از ۸۰ سال، کرامات و معجزات فراوانی را از این امامزاده شاهد بوده اند.

در سالهای اخیر، جاده روستایی زیبایی احداث گردیده و امکان تردد به این منطقه خوش آب و هوا را سهل الوصول نموده است.

در طول تاریخ؛ عالمان ، دانشمندان و مراجع تقلید بسیاری از روستای سیدان به جهان معرفی شده اند.

در روزگاری در همین دوران معاصر، همزمان بیش از ۵ عالم که در حدّ درجهٔ اجتهاد بوده اند، در روستای دارالسیاده

سیدان زندگی می کرده اند.

حضرت آیت الله آقا سید علی مدد موسوی - جدّ

مادری حضرت آیت الله العظمی سید محمود هاشمی

شاهرودی رئیس سابق قوهٔ قضائیه - مجتهد و مرجع تقلید

منطقه و ساکن روستای سیدان بوده اند.

حضرت آیت الله العظمی سید محمود ہاشمی شاهرودی در آذر ماہ ۱۳۸۷ با سفر بہ روستای دارالسیادہ سیدان بہ زیارت
مرقد مطہر جدّ مادری شان مشرف شدند.

